

og som jeg heller ikke tror havde nogen Ud-
sigt til at vinde Fleertallet for sig her i Salen
eller Regeringens Understøttelse. Det andet
var et Forslag af Indenrigsministeren om at
bevilge 100,000 Rbd. til Undersøgelse af det
Terrain, hvor man tænkte sig, at en Jernbane
skulde gaae. Betænkkelighederne fra Thingets
Side ved Antagelsen af dette Forslag hentedes
deels fra Summens Størrelse, hvilket man dog
efterhaanden fik rettet, deels fra den Omstæn-
dighed, at der ikke forelaa nogen bestemt Plan
fra Regeringens Side til en Jernbane. Mel-
lem 2den og 3die Behandling meddeelte da
Ministeren en saadan Plan, som Ministeriet
agtede at fastholde, og denne Plan bestemte
en Række af Punkter langs med Jyllands Øst-
kyst som ufravigelige. Det var upaatvivlelig
ogsaa i det Haab, at disse Punkter vilde fast-
holdes af Indenrigsministeriet, saa at de i
Fremtiden vilde være ufravigelige eller omtrent
ufravigelige, at Summen blev bevilget til at
foretage Terrainundersøgelsen; men, dersom
jeg ikke er feil underrettet, saa fraveg dog den
samme Indenrigsminister, som meddeelte Thinget
de Punkter langs Østkysten, som Minister-
riet ikke vilde fravige, selv, inden han forlod
Ministeriet, denne Plan og kom til en Plan
omtrent som den, der nu foreligger. Da jeg
først saae denne Plan, opstod en Tanke hos
mig, at den indeholdt en Tilstaaelse af, at
Ministeriet endnu ikke havde nogen Plan sær-
dig, og dersom jeg turde benytte mig af et
Udtryk, som saaldt i forrige Møde, vilde jeg
sige, at Regeringens nu foreliggende Forslag
var en Maade, hvorpaa den „indsæbede“ den
Tilstaaelse, at dens Plan endnu ikke var mø-
den, for derved at faae den til at glide lettere
igjennem. Da imidlertid den høitærede Inden-
rigsminister har sagt, at det ikke er hans Me-
thode at „indsæbe“ en Ting, for paa den Maade
at faae den lettere til at glide, saa maa jeg
aldeles forkaste denne Hypothese og mene, at
det virkelig er Hensigten med at forelægge dette
Forslag, at Thinget skal gaae ind paa en
Bane som den, der nu her er foreslaaet.
Spørger man altsaa, hvad Plan der er i denne
Bane, da har Regeringen ikke henviist til no-
gen saadan Plan. Regeringen forventer, at
den vil kunne forene alle eller saa godt som

alle Stemmer om sig og henviser derhos til,
at denne Bane vilde kunne fortættes; men
Spørgsmaalet bliver da: hvorhen skal den
fortættes? Jeg kan tænke mig, at Reger-
ringen ved denne Bane kunde have tænkt
paa en Østbane, og at Linien fra Marhus
til Randers og derfra til Hobro var et Frag-
ment af en saadan Østbane, samt at Reger-
ringen derhos kunde have tænkt paa Nødden-
digheden af at forbinde denne Østbane med
den vestlige Deel af Klimfjorden, og da tillige
paa at skaffe et Punkt tilveie, hvorfra en Linie
kunde føres syd paa til Ballum, saa at Re-
geringens Plan altsaa var, hvad man har
betegnet ved en Gaffelbane. Men, inden man
kan bedømme det Fragment, som foreligger,
forekommer det mig aldeles nødvendigt, at man
kender Regeringens Plan i dens Heelhed;
thi det vil ikke være muligt at dømme om,
hvad denne Bane skal betyde, uden at man
tillige er istand til at bedømme, i hvilken For-
bindelse den skal sættes med andre Baner nord
og syd paa. Det, der altsaa væsentligt sav-
nes, er en fuldstændig Plan. Var det nu
Regeringens Hensigt at ville bygge en Gaf-
selbane, kunde jeg for mit Bedkommende være
tilbøielig til at slutte mig dertil; thi jeg tror,
det er rigtigt at holde fast ved en saadan
Bane; men jeg maatte da mene, at man just
ikke var begyndt at bygge denne Bane paa
det heldigste Sted. Naar der nemlig skal byg-
ges en Jernbane i Jylland, forekommer det
mig ubetinget at være det Naturligste, at man
strax søger for et Tilsknytningspunkt for denne
Bane med de allerede syd paa bestaaende Jern-
baner. Den høitærede Indenrigsminister har
nu sagt, at det var ham meddeelt, at der ikke
vilde blive forelagt den fiesvigiske Stænder-
forsamling noget Udkast til Forlængelse af de
fiesvigiske Baner indtil Jyllands Kyst. Jeg
tror imidlertid ikke, at den ærede Minister
har udtalt sig ganske nøiagtigt i saa Hens-
seende, thi jeg antager dog, at Spørgsmaalet
om et Jernbaneanlæg i Jylland maa være for-
handlet i Statsraadet, og at der altsaa der
har fundet Forhandlinger Sted med den fies-
vigiske Minister; Resultatet er vel altsaa, at
man heller ikke der er særdis med sin Plan.
Jeg kan kun tænke mig det saaledes, thi jeg